

Referentie documenten:

Algemeen (A)	per wijzigingsblad
Brochure CO2-prestatieladder (B)	d.d. 14 mei 2009
Proces van certificeren (C)	d.d. 14 mei 2009
Wijzigingsblad 01	d.d. 09 juli 2009
Bevoegdheidsverklaring 1.0 (Bv)	d.d. 21 september 2009
Vorm en logistiek certificaat (V)	d.d. 21 september 2009
Wijzigingsblad 02	d.d. 29 september 2009
Wijzigingsblad 03	d.d. 14 oktober 2009

De wijzigingen gaan in op het moment van publicatie op de ProRail website.

De antwoorden en toelichtingen zijn complementair op de documenten en geven de richting van denken en oordelen aan.

Logistieke opmerkingen:

- 1. De nummering van de voorgaande wijzigingsbladen wordt hier doorgezet om de nummering van de individuele wijziging etc. uniek te houden.*
- 2. De wijzigingsbladen 01, 02, 03 en ook deze 04 zullen worden opgenomen in nieuwe versies van de basis documenten waar momenteel aan gewerkt wordt.*

B: Brochure CO2-prestatieladder

WB: Wijzigingen Brochure.

WB16: Kleine bedrijven, wijziging fictieve scores.

In het reglement onder b. 2de aandachtspunt staat vermeld aan welke eisen een klein bedrijf (fictief) voldoet. Fictief voldoen levert een vaste score op van 22,5.
Deze wijziging annuleert tevens WB7.

TB: Toelichtingen Brochure.

TB3: Toelichting op het bepalen van de organizational boundary.

Ten geleide.

In deze toelichting staan geen nieuwe of andere eisen. Hij biedt hopelijk wat inzicht hoe aan een aantal bekende eisen al dan niet voldaan kan worden. Daartoe worden 2 methoden toegelicht.

Zie ook: GHG protocol, WB1 (over A-aanbieder), WB12 (over C-aanbieder; zeggenschapsrelatie), WB13 (over als A-aanbieder tevens C-aanbieder is, dan niet in de boundary) en TV1 (organizational boundary op het certificaat).

Methode 1: De GHG-protocol methode.

Conform GHG protocol.
Top-down en afdoende.

Essentie:

Men gaat op de hoogste top van de hiërarchie van bedrijven zitten (bijvoorbeeld op holding niveau) en bepaalt op basis van het GHG-protocol welke bedrijven tot de organizational boundary behoren. De hiërarchie ziet op de zeggenschapsrelaties tussen bedrijven. Toets aan de eis WB13 zal geen verrassingen opleveren.

Methode 2: De laterale methode.

Deels GHG protocol, deels maatwerk voor de CO2-prestatieladder.
Lateraal en voldoende.

Essentie:

Stap a: Keuze startbedrijf.

Men kiest een bedrijf en beziet dit als de top van een (sub) hiërarchie van bedrijven en handelt dan volgens methode 1. Deze stap levert een groep van bedrijven op die we “Deel S” zullen noemen.

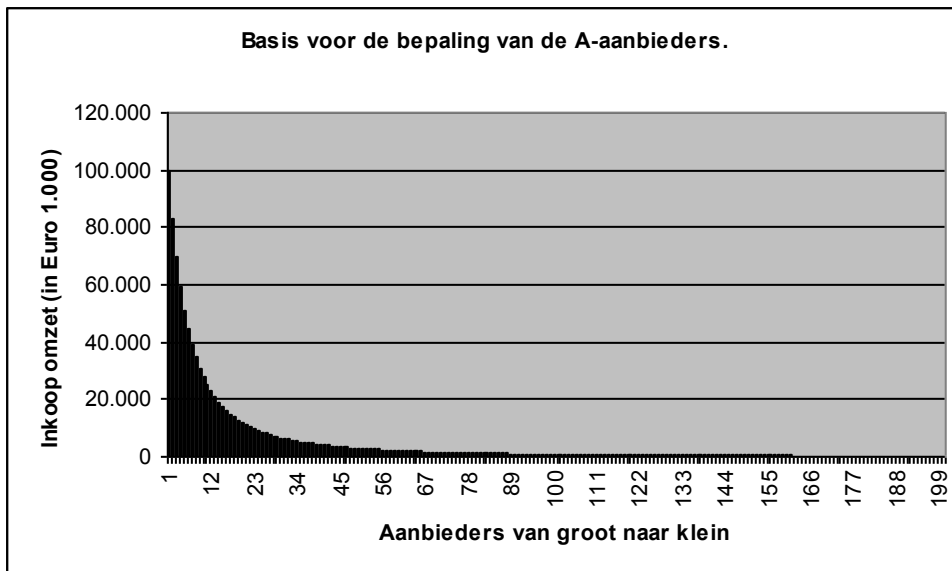
Stap b: Laterale (iteratieve) analyse.

Op basis van een al dan niet geconsolideerde inkoopomzet van Deel S worden de A-aanbieders bepaald. Van deze A-bieders wordt geanalyseerd of ze ook C-aanbieder zijn. Zo ja, dan vormen deze aanbieders een groep bedrijven die we “Deel L” zullen noemen.

De inkoopomzet wordt vervolgens verminderd met de inkoopomzetten van de bedrijven behorende tot Deel L. De voorgaande analyse wordt herhaald en wordt Deel L mogelijk nog aangevuld met een of meer bedrijven. Een en ander wordt herhaald (iteratie) tot dat Deel L niet meer verandert. Op de volgende pagina is een meer gedetailleerd stappenplan geschetst, b1 tot en met b5, hoe zulk een analyse er uit zou kunnen zien.

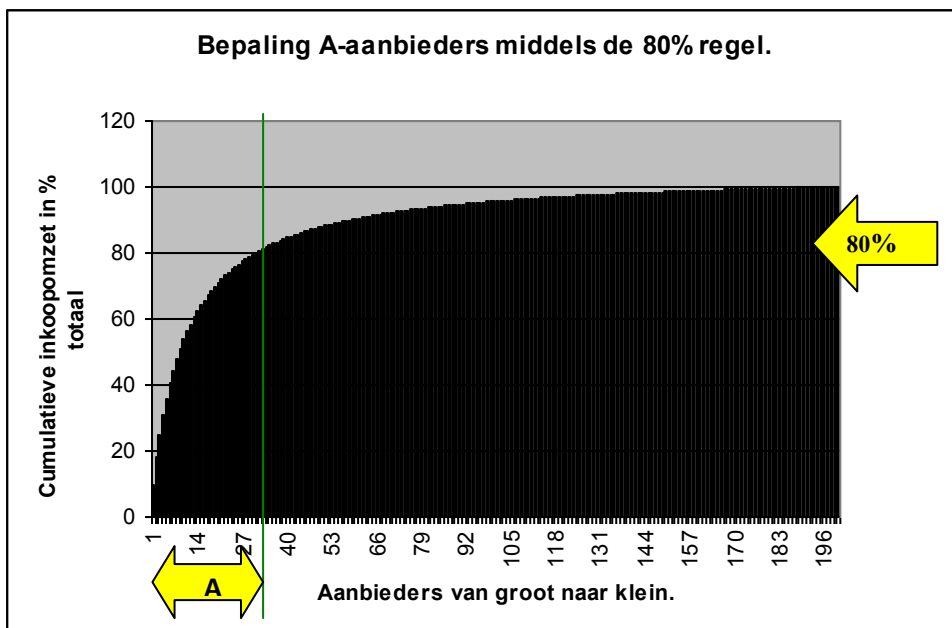
Stap c: Bepalen van de boundary.

Door de bedrijven van Deel S en Deel L samen te voegen is de organizational boundary bepaald. Deze bedrijven bij elkaar vormen dan samen “het bedrijf” waarvan de CO2-prestatie wordt gemeten.

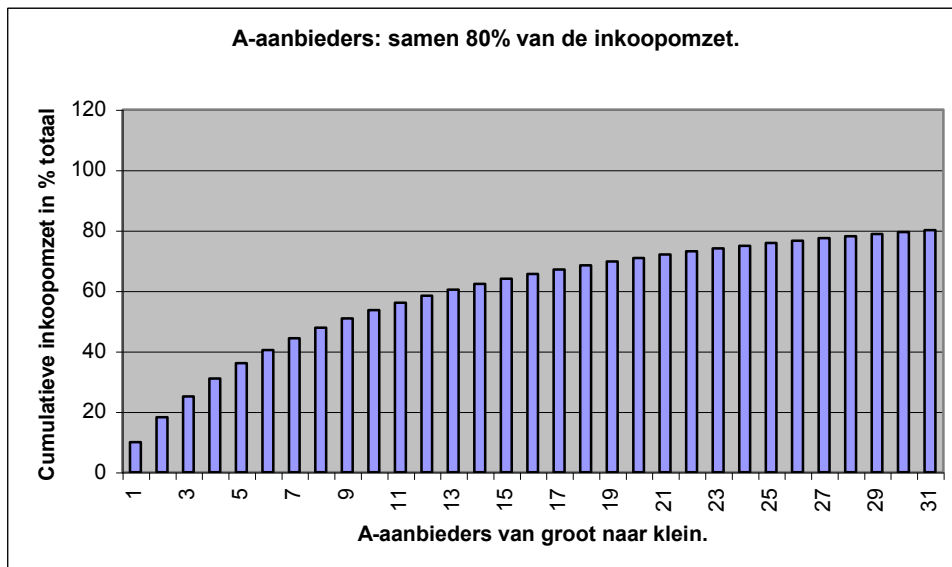
Stap b1: Rangschik alle aanbieders (crediteuren) naar inkoopomzet op afnemende volgorde. De aanbieder waarbij we dus het meeste verwerven, komt zo op nummer 1 te staan. Zie voorbeeld in het 1ste plaatje. In dit voorbeeld hebben we 200 aanbieders met een totale inkoop waarde van ruim 1 miljard euro. De grootste aanbieder levert voor ruim 100 mio euro.

Stap b2: Op basis van stap 1 is nu de omzet per aanbieder uit te drukken in een % van het totaal. Dit is cumulatief weergegeven in het 2de plaatje. In ons voorbeeld levert aanbieder nummer 1 bijna 10% van de totale inkoopomzet en nummer 1 en 2 samen ruim 18 %.

Stap 3: De aanbieder die met zijn inkoopomzet ervoor zorgt dat de cumulatieve 80% grens wordt overschreven behoort nog tot de A-aanbieders. In ons voorbeeld is dit aanbieder nummer 31 met een omzet van ruim 6 mio (ruim 0,6% van het totaal). Zie grafiek uit plaatje 3. Aanbieder met nummer 32 is dus geen A-aanbieder.

Stap 4: We hebben nu de A-aanbieders bepaald. Tussen deze A-aanbieders kunnen zich C-aanbieders bevinden. Deze C-aanbieders dienen als bedrijf in de “organizational boundary” te worden opgenomen en zijn daarmee dus geen aanbieder meer.

Stap 5: De A-aanbieders die tevens C-aanbieders blijken te zijn, worden nu uit het aanbiederbestand (plaatje 1) verwijderd. Daarmede hebben we dus een nieuwe basis als startpunt gecreëerd en herhalen we de voorgaande analyse. De dan gevonden C-aanbieders ook weer in de boundary opgenomen. Dit iteratief proces eindigt op het moment dat er zich geen C-aanbieders meer bij de A-aanbieders bevinden.

Schets van de laterale methode.

Bespreking bovenstaande.

1. Indien men bij methode 1 (top-down) start vanuit de top van een (sub) hiërarchie van bedrijven en erachter komt dat een zuster bedrijf ook in de boundary moet worden opgenomen dan zal de conclusie volgens het GHG-protocol zijn, om de nieuwe boundary vanuit een hoger hiërarchisch niveau vast te stellen.

Vanuit dit hoger niveau kunnen er dan ook bedrijven in het zicht komen die ver van de activiteiten van ProRail af staan, maar die dus wel in de boundary opgenomen dienen te worden.

Dit is vanuit maatschappelijk oogpunt wellicht mooi, maar dat is niet de bedoeling van de CO2-prestatieladder.

Methode 2 levert daar een oplossing voor. Ook bij deze methode kan het over de landsgrens heen gaan, nodig zijn.

2. Men dient zich te realiseren dat we streven naar een landelijk certificaat en dat er dan sprake is van meerdere opdrachtgevers met andere opdrachten waar wellicht ook andere bedrijven (binnen de holding) voor moeten worden ingeschakeld. Indien de keuze van het startbedrijf uit methode 2 op een te laag hiërarchisch niveau is gemaakt (alleen specifiek gericht op ProRail) dan kan dus later blijken dat een herziening en of uitbreiding van de organizational boundary nodig is, met alle nadelen van dien.

3. Het spreekt dat de boundary zoals omschreven bepalend is in de verificatie door de CI van de prestaties gemeten langs de CO2-prestatieladder. Aan de eisen zoals gesteld dient door het bedrijf (hier dus de verzameling van bedrijven binnen de boundary) voldaan te zijn.

4. Wordt aan een eis op een hoger niveau in de hiërarchie van bedrijven voldaan dan dient de CI logischerwijs te verifiëren dat

a. het bedrijf deel uit maakt van die hiërarchie van bedrijven en

b. dat de eis op het hogere niveau eenduidig en transparant heeft geleid tot een concrete eis aan het bedrijf en dat het bedrijf vervolgens daaraan voldoet.

Voorbeeld 1: Holding heeft een reductie doelstelling van 5%. Het bedrijf heeft daarvan afgeleid, een doelstelling van 3%.

Voorbeeld 2: Holding communiceert over haar voortgang inzake haar reductiedoelstelling van 5%. In deze communicatie is de voortgang van het bedrijf over haar doelstelling van 3% voldoende herkenbaar.

Voorbeeld 3: De holding doet een studie naar CO2-reductie. Deze studie is ook van belang voor het bedrijf en het bedrijf is aantoonbaar betrokken (deelname; inzet middelen etc.).

Voorbeeld 4: De holding heeft haar emissie-inventaris laten verifiëren. Deze verificatie voldoet aan de eisen van de CO2-prestatieladder en de inventaris omvat (kwantitatief) herkenbaar de emissies van het bedrijf.